

twojemu Pšheczičenju Winu dawacž, a niz Bobu, kotryž rad dač by, dy by jeno ty Kšheczičan bycz, jeho Słowa šlyšhecž, wšericz, so Starošjom wostajicz a džjelacz zyl, kajž won tudy praji: Schitko dyrbi wam pšchidate bycz. Ale to ty nochzesch. Dyž ty dyrbjal Kemschi hicz, da lejžisch ty we Łožu, jako šeni Prošnik, aby bišesch Klin-ki khodžo, aby ladašch Wopiwštwu. Dyž by džjelacz dyrbjal, da czinišch ty tež tak. Šchal dyrbi tež Ptacz džjelacz, a po šwojej Žiwnošzi wokoto šjetacz. Našch Boh a Knes, kotryž jeho šeziwicz ze, nochze jemu jeho Šchpajju do Mješda czišťacz.

Tak šadžerž so ty tež pšhecziwo nemu, bydž bohobojašny a we twojim Džjeli šwjerny, a daj so Bobu ša to štaracz, šak won tebi twoju Žiwnošž pšchihotowacz ze. Šola pak kajž predy prajili šmy, nebydž lakomny, ani nešpokojny, pšchetož to Boh tež nochze čžerpicz.

To je ta Wucžba šteho džensnišeho Szenja. Našch luby Boh a Knes, daj pšches Křyštusa šwojeho šwjateho Duchu, so bychmy so my šneje poljepšchowali, a bohobojašnišchi byli, Šamen!

Na šchješnatu Nedželu po šwjatej Trojizy.

Daj mi pšches Křysta Šmerezž,
Do šbožnej Šmerezže panycz,
So T.šcha Mebeš
By mola šmjerom čžanyož.

Neč Gjelu wRowi špř
Pšchi šwojich Pšhecželach,
So mjelo Wotpocžint
Šam pšchi jich Komorkach

Dyž ty na tamnym Dnju tych Morwých budješch šbudžicz,
A šchitlich romadžje, Žiwých a Morwých šudžicz,
Daj šlyšhecž mi twoj Łoš, a Šłowa wubudž me,
Neč Gjelu Mebešam tak pšchekrašnene dže. Šamen.

Kneže Jesu, Čžeš, Džak a Kwalba bydž tebi data do Wječnošžje, so ty Šmerezži šy Moz wšak, a Žiwenje a nesachodne Bycžje šy na Ššwjetto pšchineš, tak, so šo pšched Šmerezju netrebamy wjazn boječž, ani pšched tym Rowom šo štrachowacz. Pšchetož ty našču Šmerezž da šlotkeho Španja a našch Row do čžicheho Łožka wobrocžišch, škotrehož nas na šudnym Dnju pšches jene Ššłowo šbudžicz, a nas do wječneho Žiwenja postajicz zesch. O šak wešelje a štrošchnje možemy my we tebi wumreež! Ach, da šchal nam pomhaj Kneže Jesu, pšches twojeho šwjateho Duchu, so bychmy pšches prawu Wjeru twojeje Šmerezže, pšches kotruž našču Šmerezž šadajit šy, šo trošchtowali, a pšchi našchej Šnicžomnošžje štajnje na tebe ladali, so ty nam šteješameje pomhacz možesch, a tež zesch! Požimaj ty šam we nas šchitku naturšku Bojošž pšched tej Šmerezju, a daj nam žiwu Nadžiju do našchich Wutrobow, so, dyž my we Žiwenju šo tebe džeržimy, my tež we Šmerezži čži twoji budžemy a we tebi wešele Horještacžje kwječnemu Žiwenju šmiejemy. Dokelž pak šchitku tajku Dobrotu nam šluteje Ššmjelnošžje wopokážesch, tehodla so našcha Šubenošž a Žalošž tebi tak Wutrobi dže, da daj šchal nam tež tajke šmjelne Wutroby pšhecziwo našchemu Wlišchemu, so by nam jeho žel byto, tak derje we jeho čžjelnej, jako tež duchomnej Rušy, so bychmy jemu radži pomhali, džež a kajž, my možemy. My tebe ša to prošemy we, Boh daj, nuternym a wjerjazyym Wotže našču a Šyrlišču zc.

Szenje na šchješnatu Nedželu po šw. Trojizy, Luc. 7. v. 11—19.

A ša šo nafajtra, šo Jesus do Mješta š Menom Main džješche, a jeho Pošłow džješche wele šnim, a wele Luda. Šako won pak bliško kmješchčžanski Rowam pšchindže, laj, tam nešechu Morweho wobit, kiž bješche jedyn jenicžki Ššyn šwojeje Macžerje, a wona bješche šWudowu, a wele Luda š Mješta džješche šnej. A šako ju ton Knes wulada, bje jemu teješameje žel, a džješche knej: Neptacz. A pšchistupiwišchi dotknu šo teho Kašchčža,